

Arrest

nr. 188 926 van 26 juni 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 16 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P.-J. DE BLOCK en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die met vlucht SN204 uit Banjul op 6 mei 2017 in de luchthaven van Zaventem is aangekomen, werd op 6 mei 2017 de toegang tot het Belgische grondgebied geweigerd.

1.2. Op 9 mei 2017 diende verzoeker een asielaanvraag in. Hij werd in het bezit gesteld van een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats en een beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving - asielzoeker.

1.3. Op 31 mei 2017 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker op 1 juni 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 09/05/2017

Overdracht CGVS: 17/05/2017

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 52/2, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen.

U werd op 24 mei 2017 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS), van 09u25 tot 11u25. Het gehoor verliep in het Engels. Uw advocaat, meester De Block Pieter-Jan, was aanwezig gedurende het gehele gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaart een Gambiaans staatsburger te zijn geboren te Garawul in de provincie Basse. U verklaart van Sarahuleh-origine te zijn en tot de groep van de nobelen te behoren. U verklaart één broer en één zus te hebben. Uw vader is overleden in januari 2016. Uw moeder en uw broer en zus verblijven nog steeds in Garawul. U verklaart tot de negende graad naar school te zijn gegaan maar dan uw school te hebben stopgezet omdat er niet genoeg inkomen was om het schoolgeld te betalen. Sinds twee jaar had u een relatie met F. K. Behalve twee van uw vrienden was niemand op de hoogte van jullie relatie omdat zij tot een andere kaste behoort en jullie volgens de traditie onmogelijk kunnen trouwen. Na het overlijden van uw vader geraakte u in conflict met zijn broer, uw oom aan vaderszijde. Toen u, eens de rouwperiode van vier maanden voorbij was, informeerde naar de erfenis werd uw oom kwaad en sloeg hij u. U verklaart dat hij u opdroeg niet meer naar deze erfenis te vragen en dat hij alles zelf wou controleren. U hoorde voor het overlijden van uw vader reeds dat het vee en de twee huizen die jullie verhuurden op zijn naam stonden. U wou het geld van de erfenis gebruiken om naar Europa te reizen, zoals veel van uw vrienden reeds hadden gedaan. Telkens u ook maar over deze erfenis begon werd u echter door uw oom geslagen. Op een gegeven moment belde uw oom zelfs de politie en droeg hen op u te slaan. U werd door hen geslagen en meegenomen naar het politiekantoor, dezelfde dag werd u opnieuw vrijgelaten. Ook de zoon van uw oom moeide zich in de zaak en enige tijd later geraakte u met hem slaags. U verwondde hem ernstig en toen uw oom dit zag belde hij opnieuw de politie. Hij vertelde hen leugens over u zoals dat u cannabis zou roken en stelen. U werd deze keer nog harder geslagen door de politie en diende een nacht in het politiekantoor te blijven. Diezelfde dag werden uw moeder en uw broer en zus uit het compound van uw oom gezet. Zij trokken in bij de broer van uw moeder. Voor u was echter geen plaats bij hen en u ging bij twee vrienden wonen. U bleef nog ongeveer een week bij deze vrienden. Uw oom aan vaderszijde had gedreigd naar de plaatselijke marabou te stappen om er voor te zorgen dat u zou sterven. U vreesde voor uw leven en besloot het land te verlaten. Bovendien was uw vriendin F. vier maanden zwanger. Aangezien u niet met haar kan trouwen vreest u dat haar stiefbroer u kwaad zal willen berokkenen omdat u haar in deze situatie bracht. U ging naar het huis van uw oom aan moederszijde en stal van hem een Spaans paspoort en geld. U kocht een vliegtuigticket en op 05 mei 2017 reisde u met dit paspoort per vliegtuig naar België. Eens aangekomen in België werd u aangehouden op de luchthaven. Men ontdekte dat u niet de persoon was die afgebeeld werd in het paspoort en u werd overgebracht naar het transitcentrum Caricole, waar u op 09 mei 2017 asiel aanvraagde.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor zowel uw eigen familie omwille van een erfeniskwestie als voor de familie van uw vriendin omdat u haar zwanger maakte. Uit uw verklaringen blijkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering vervolging te vrezen omwille van deze familiekwesaties.

Allereerst dient er worden aangestipt dat uw wens om het land te verlaten initieel niet gebaseerd was op enige vrees voor vervolging. U verklaart dat u uw oom naar het geld van de erfenis begon te vragen net omdat u het plan had opgevat om illegaal via de zee naar Europa te reizen. U verklaart op dat moment, alvorens uw oom problemen maakte rond deze erfenis, op deze manier Gambia te willen verlaten aangezien veel van uw vrienden dit al voor u hadden gedaan. U haalt daarbij louter economische motieven aan die er toe leidden dat u reeds het land wilde verlaten (gehoorverslag CGVS p.15). Dit wijst er duidelijk op dat u al voor u enige problemen kende manieren zocht om het land te kunnen verlaten. Dit doet reeds ernstige twijfel rijzen bij uw verklaringen uiteindelijk pas na enige reële problemen het land te hebben verlaten. Het is daarbij eveneens weinig geloofwaardig dat u bij toeval een Spaans paspoort zou hebben gevonden in het huis van uw oom, zeker gezien hierboven werd aangetoond dat u er al langer over dacht het land te verlaten. U verklaart er op zoek te zijn geweest

naar geld en bij toeval dit paspoort te hebben gevonden (gehoorverslag CGVS p.12). U verklaart dat uw oom samenwerkte met mensen uit Europa maar kan geen verdere informatie verschaffen over wat hij dan wel precies deed (gehoorverslag CGVS p.12). Aangezien u gedurende een week bij vrienden verbleef terwijl uw moeder bij deze oom woonde is het weinig geloofwaardig dat u er enkel bij toeval een grote som geld en een paspoort zou hebben gevonden en dit te hebben gestolen, zonder voordien ook maar deze oom om hulp te hebben gevraagd. Ook de manier waarop u uiteindelijk toch het land zou hebben verlaten brengt derhalve uw geloofwaardigheid reeds schade toe.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat de erfeniskwestie die u aanhaalt geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen van louter familiale aard zijn. U verklaart dat dit de enige redenen zijn waardoor u problemen kent met in uw familie en u geen andere problemen kende (gehoorverslag CGVS p.19). Ook wanneer uw oom de politie op uw dak stuurt verklaart u dat de enige reden waarom zij niet naar uw kant van het verhaal zouden luisteren is omdat uw oom een oudere man is, u noemt geen andere redenen waarom de politie in uw nadeel zou handelen (gehoorverslag CGVS p.16). Ook wanneer wordt gepolst naar de banden die uw oom zou onderhouden met de politie om u te kunnen vervolgen stelt u enkel dat hij hun telefoonnummer heeft en hen betaalt, de politie zou zo goed als alles tegen betaling doen (gehoorverslag CGVS p.16-17). Hieruit komt duidelijk naar voren dat de problemen die u aanhaalt puur van familiale aard zijn. De eventuele problemen die hieruit zouden kunnen voortvloeien ten opzichte van uw persoon kunnen dan ook niet als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden beschouwd en behoeven als dusdanig geen internationale bescherming.

U verklaart daarnaast eveneens te vrezen voor uw oom aan moederszijde van wie u geld en het paspoort heeft gestolen om naar Europa te reizen (gehoorverslag CGVS p.10). Ook dit feit is een gegeven dat niet ressorteert onder de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie. Het betreft namelijk louter een conflict tussen u en uw oom waarvoor beroep dient te worden gedaan op de plaatselijke autoriteiten om dit te beslechten. Om deze reden kan allerminst beroep worden gedaan op internationale bescherming. Bovendien werd hierboven reeds aangehaald dat er ernstige vragen kunnen worden gesteld bij het feit dat u dit geld en paspoort zou hebben gestolen om op die manier uw land van herkomst te verlaten.

Wat betreft de problemen die u aanhaalt omwille van de zwangerschap van uw vriendin, ook dit geeft geen aanleiding tot een erkenning tot vluchteling in de zin van de Conventie van Genève aangezien u er niet in slaagt deze vrees aannemelijk te maken. Deze vrees is namelijk puur hypothetisch te noemen. U verklaart te vrezen problemen te krijgen met de broers van uw vriendin omdat u haar leven zou hebben verspild door haar zwanger te maken terwijl het omwille van jullie verschillende sociale klasse niet mogelijk is met elkaar te huwen (gehoorverslag CGVS p.18). Echter, u verklaart eveneens dat, buiten twee van uw vrienden, niemand op de hoogte is van jullie relatie, laat staan dat bij uw vertrek geweten was dat zij zwanger is van u (gehoorverslag CGVS p.8 en p.19). U verklaart nog geen problemen te hebben gekend met haar broer maar dat hij kwaad zal zijn en zal dreigen u te doden (gehoorverslag CGVS p.18). Aangezien nog niemand van haar zwangerschap op de hoogte is en u louter aangeeft een dergelijke reactie van haar broer te verwachten zonder nog maar enige problemen met hem te hebben gekend kan bezwaarlijk worden aangenomen dat u op basis van een gegronde vrees voor vervolging het land heeft verlaten. De vrees die u aanhaalt is louter en alleen een veronderstelling van wat zou kunnen gebeuren zonder hier enige concrete aanwijzingen voor te hebben. Uw vrees voor vervolging kan dan ook allerminst als aangetoond worden beschouwd.

U beroept zich enkel op de culturele tradities om aan te geven dat u dergelijke problemen zou hebben zonder hiervoor enige concrete aanwijzingen te hebben ondervonden. Uit informatie beschikbaar bij het Commissariaatgeneraal toegevoegd aan het administratief dossier (Gambia Information site – Class structure and caste system in Gambia) blijkt weliswaar dat het niet gebruikelijk is dat leden van deze verschillende sociale klassen met elkaar huwen, hieruit blijkt niet dat een relatie tussen beiden klassen consequent in die mate voor problemen zorgt dat dit beschouwd kan worden als een reële vrees voor vervolging. U geeft daarbij zelf aan dat het aanvaard wordt dat leden van de verschillende klassen 'samen spelen' maar niet dat zij huwen (gehoorverslag CGVS p.8). U verklaart daarenboven na uw vertrek geen contact meer te hebben gehad met uw vriendin (gehoorverslag CGVS p.11) maar u blijft voor haar geen problemen te verwachten. Wanneer wordt gepolst naar de gevolgen van deze zwangerschap voor uw vriendin geeft u aan dat haar ouders de verantwoordelijkheid zullen opnemen en zij het kind, wanneer het oud genoeg is, aan uw familie zullen overlaten (gehoorverslag CGVS p.19). Hieruit blijkt evenmin dat u verwacht dat haar of uw familie op een dergelijke drastische manier zullen reageren dat dit een vrees voor vervolging in uw hoofd zou kunnen uitmaken. Bovendien geeft u wanneer gevraagd wordt naar de broers en zussen van F. enkel aan dat zij één broer heeft maar dat deze slechts twee jaar oud is (gehoorverslag CGVS p.8-9). Verder in het gehoor blijkt u

echter te vrezen voor haar halfbroer N. (gehoorverslag CGVS p.13). Indien u al enige vrees zou koesteren lijkt het weinig aannemelijk dat u haar familielid van wie een vrees zou uitgaan niet zou vermelden wanneer wordt gevraagd naar haar broers en zussen. Het gegeven dat u er niet in slaagt uw vrees ten opzichte van de familie van F. concreet aan te tonen en dat u zelfs wanneer over de familie van F. wordt gepraat u uw vervolger niet zou bij naam noemen, zorgt er voor dat er geen geloof wordt gehecht aan uw verklaring vervolging te zullen ondergaan in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst.

Daarnaast houdt, in geval er al enig geloof zou worden gehecht aan uw vrees voor vervolging wat in deze niet het geval is, niets u tegen om bij mogelijke dreigementen van uw schoonbroer bescherming te zoeken bij de lokale autoriteiten. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u in desbetreffend geval zelf tot een hogere sociale klasse behoort dan uw vermeende vervolger, zodoende is het niet onwaarschijnlijk aan te nemen dat u wel degelijk op deze bescherming beroep zou kunnen doen. Wanneer u daarnaast de mogelijkheid wordt aangereikt zich elders in Gambia te vestigen om zo aan een mogelijke vervolging te ontkomen, kan u enkel aangeven dat Gambia een klein land is en zij u zullen weten op te sporen (gehoorverslag CGVS p.19). Ook dit kan louter worden beschouwd als een veronderstelling, nergens uit uw verklaringen blijkt namelijk dat concrete stappen worden ondernomen om u te lokaliseren.

Hieruit volgt dan ook dat het niet aannemelijk wordt bevonden dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit vrees voor de broer van uw vriendin, noch dat u om deze reden enige vervolging zou dienen te vrezen bij een terugkeer naar Gambia.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft geenszins aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofd om deze reden een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, in casu Gambia. U baseert deze vrees namelijk op dezelfde feiten. Waar uw vrees voor de broer van uw vriendin ongeloofwaardig werd bevonden kunnen ook de problemen die u zou gekend hebben met uw oom omwille van de erfenistwist niet beschouwd worden als een risico op ernstige schade. Er kan namelijk ook op dit vlak sterk getwijfeld worden aan uw verklaringen om deze reden enige problemen te zullen kennen.

Vooreerst is uw kennis over de situatie omtrent deze erfenis en de problemen die hieruit zouden kunnen voortvloeien zo gebrekkig dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring op dit vlak problemen te hebben gekend. U verklaart dat uw oom de volledige erfenis van uw vader wil controleren. U verklaart te vrezen dat hij de eigendomsdocumenten op zijn naam zal zetten (gehoorverslag CGVS p.14). U weet echter niet of hij al enige stappen heeft ondernomen om deze documenten aan te passen. U verklaart dat deze documenten in bezit van uw oom zijn maar weet niet hoe de erfenis precies werd geregeld na het overlijden van uw vader, u kan enkel aangeven dat uw oom u en uw broer en zus geen geld wou geven (gehoorverslag CGVS p.15). Dat u niet op de hoogte bent van de stand van deze erfenis op het moment van uw vertrek uit het land schaadt uw geloofwaardigheid dat u omwille van deze erfenis het land zou hebben verlaten ernstig. Indien dit de reden voor uw vertrek uit het land uitmaakt kan op zijn minst verwacht worden dat u zicht heeft op de situatie waarin u op dat moment verkeert. U verklaart verder dat uw oom gemakkelijk de procedure kan starten om de documenten op zijn naam te laten zetten. Het zou volgens u gemakkelijk zijn om iemand te betalen zodat deze eigendommen op zijn naam komen te staan (gehoorverslag CGVS p.15). U verklaart dat hij daar uw toestemming niet voor nodig heeft (gehoorverslag CGVS p.16). U bent echter niet op de hoogte of hij hier al dan niet enige stappen toe heeft ondernomen (gehoorverslag CGVS p.15). Uw verklaringen omtrent het gemak waarmee uw oom zich deze eigendommen zou kunnen toe-eigenen en uw onwetendheid over het feit of hij hier al dan niet al stappen toe heeft ondernomen zorgt ervoor dat het uiterst weinig geloofwaardig is dat uw oom u daadwerkelijk omwille van deze erfenis naar het leven zou staan. Aangezien hij zonder enige moeite zich deze eigendommen zou kunnen toe-eigenen wordt er niet ingezien om welke reden hij u zou dienen te bedreigen. Bovendien verklaart u evenmin te weten of uw oom al dan niet al een marabou heeft gecontacteerd zodat u kwaad kan worden berokkend (gehoorverslag CGVS p.13). Ook deze onwetendheid schaadt uw geloofwaardigheid als zou uw oom concrete stappen ondernemen om u uit de weg te ruimen. Hieruit volgt dat er geen enkel geloof wordt gehecht aan uw verklaringen problemen te zullen met uw oom omwille van deze erfenis.

Ter volledigheid wordt er op gewezen dat u bij uw onthaal in het transitcentrum van Caricole vermeldde asiel aan te vragen omwille van uw seksuele geaardheid (werkfiche kandidaat politiek vluchteling dd 09.05.2017). Nergens tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal herhaalt u deze vrees. Meer nog, u ontkent dit ooit te hebben aangegeven (gehoorverslag CGVS p.20). U verklaart slechts één relatie te hebben gehad, namelijk met F. (gehoorverslag CGVS p.10), om geen andere redenen dan de erfenis en de diefstal problemen te kennen met uw familie (gehoorverslag CGVS p.17 en p.19) en ook in het algemeen geen andere

problemen te hebben gekend in uw land van herkomst (gehoorverslag CGVS p.19). Aangezien u deze vrees niet meer aanhaalt is het dan ook niet aannemelijk dat u omwille van uw geaardheid enige vrees zou koesteren.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert vier middelen aan die samen worden behandeld.

In de toelichting bij het eerste middel geeft verzoeker een theoretische uiteenzetting over artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, de bewijslast in hoofde van een asielzoeker, de beoordeling van de geloofwaardigheid en de samenwerkingsplicht in hoofde van de Commissaris-generaal. Daarna betoogt hij dat de angst om te worden teruggestuurd naar Gambia toch ook betrekking heeft op zijn homoseksuele geaardheid. Hij heeft getracht om zijn geaardheid te verzwijgen, zonder tot op heden de redenen nader te omschrijven. In elk geval werd onvoldoende onderzoek gedaan naar de potentiële gevolgen van geaardheid.

Het tweede middel gaat over de daden van vervolging in het algemeen, overeenkomstig artikel 48/3, § 2, van de vreemdelingenwet, die een zekere ernst moeten hebben en hun oorzaak dienen te vinden in de criteria van het vluchtelingenverdrag. Verzoeker voert ook aan dat artikelen 144 en 147 van de Gambiaanse strafwet een gevangenisstraf voorzien van 5 tot 14 jaar voor iedere persoon die seksuele relaties heeft met een persoon van hetzelfde geslacht en kan worden uitgebreid tot een levenslange gevangenisstraf. Indien hij zou moeten terugkeren naar Gambia wordt hij niet enkel vervolgd omwille van zijn geaardheid, maar tevens aanzien als een crimineel. Hij zal ook moeten verklaren dat hij asiel heeft aangevraagd op grond van zijn homoseksuele geaardheid. De bestreden beslissing is hier niet op ingegaan. Dit betreft een probleem dat ernstig is en een risico vormt voor zijn vrijheid, zoals blijkt in de vermelde landeninformatie van *UK Home Office*.

In het derde en vierde middel herhaalt verzoeker zijn vrees voor problemen omwille van zijn homoseksualiteit en vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij kadert dit in de toepassing van artikel 48/4 en 48/7 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van het EVRM. Hij geeft tot slot aan dat hij problemen heeft met zijn ruggengraat, dat zijn familie recentelijk naar Gambia vluchtte en verwijst naar de informatie in mensenrechtenrapporten over Gaza.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale of nationale bepalingen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Hij dient door een coherent relaas en kennis van

voor het relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.3. De bestreden beslissing merkt terecht op dat verzoeker geen gewag heeft gemaakt van zijn homoseksuele geaardheid tijdens het CGVS-interview. Verzoeker kan niet worden gevolgd dat hij initieel zijn geaardheid heeft verzwegen aangezien dit wel naar voren kwam in de eerste verklaringen die heeft afgelegd ter gelegenheid van het indienen van zijn asielaanvraag. Hij heeft echter de gelegenheid gekregen om dit asielmotief verder toe te lichten in het kader van een uitgebreid CGVS-interview, maar hij heeft het nagelaten om dit te doen en geeft thans hiervoor ook geen reden. Ter zitting wordt verzoeker gevraagd om enige toelichting te geven, maar hij stelt enkel dat hij vreest om vermoord te worden en stelt dat zijn leven in gevaar is bij een terugkeer. Een loutere verwijzing naar de Gambiaanse strafwet en het behoren tot een sociale groep, kan dan ook geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker geen homoseksuele geaardheid aannemelijk maakt en omwille van dit motief geen aanspraak kan maken op internationale bescherming.

De Raad merkt tot slot ook op dat verzoeker in het verzoekschrift (p. 9) nog ingaat op problemen met zijn ruggengraat, dat zijn familie recentelijk naar Gambia vluchtte en dat hij zich steunt op mensenrechtenrapporten over "Gaza". Dergelijke argumenten laten enkel toe om vast te stellen dat verzoekers beroep tegen de weigeringsbeslissing inzake zijn asielaanvraag niet steunt op ernstige motieven.

De motivering van de bestreden beslissing is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen:

"U verklaart te vrezen voor zowel uw eigen familie omwille van een erfeniskwestie als voor de familie van uw vriendin omdat u haar zwanger maakte. Uit uw verklaringen blijkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering vervolging te vrezen omwille van deze familiekwetsies.

Allereerst dient er worden aangestipt dat uw wens om het land te verlaten initieel niet gebaseerd was op enige vrees voor vervolging. U verklaart dat u uw oom naar het geld van de erfenis begon te vragen net omdat u het plan had opgevat om illegaal via de zee naar Europa te reizen. U verklaart op dat moment, alvorens uw oom problemen maakte rond deze erfenis, op deze manier Gambia te willen verlaten aangezien veel van uw vrienden dit al voor u hadden gedaan. U haalt daarbij louter economische motieven aan die er toe leidden dat u reeds het land wilde verlaten (gehoorverslag CGVS p.15). Dit wijst er duidelijk op dat u al voor u enige problemen kende manieren zocht om het land te kunnen verlaten. Dit doet reeds ernstige twijfel rijzen bij uw verklaringen uiteindelijk pas na enige reële problemen het land te hebben verlaten. Het is daarbij eveneens weinig geloofwaardig dat u bij toeval een Spaans paspoort zou hebben gevonden in het huis van uw oom, zeker gezien hierboven werd aangetoond dat u er al langer over dacht het land te verlaten. U verklaart er op zoek te zijn geweest naar geld en bij toeval dit paspoort te hebben gevonden (gehoorverslag CGVS p.12). U verklaart dat uw oom samenwerkte met mensen uit Europa maar kan geen verdere informatie verschaffen over wat hij dan wel precies deed (gehoorverslag CGVS p.12). Aangezien u gedurende een week bij vrienden verbleef terwijl uw moeder bij deze oom woonde is het weinig geloofwaardig dat u er enkel bij toeval een grote som geld en een paspoort zou hebben gevonden en dit te hebben gestolen, zonder voordien ook maar deze oom om hulp te hebben gevraagd. Ook de manier waarop u uiteindelijk toch het land zou hebben verlaten brengt derhalve uw geloofwaardigheid reeds schade toe.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat de erfeniskwestie die u aanhaalt geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen van louter familiale aard zijn. U verklaart dat dit de enige redenen zijn waardoor u problemen kent met in uw familie en u geen andere problemen kende (gehoorverslag CGVS p.19). Ook wanneer uw oom de politie op uw dak stuurt verklaart u dat de enige reden waarom zij niet naar uw kant van het verhaal zouden luisteren is omdat uw oom een oudere man is, u noemt geen andere redenen waarom de politie in uw nadeel zou handelen (gehoorverslag CGVS p.16). Ook wanneer wordt gepolst naar de banden die uw oom zou onderhouden met de politie om u te kunnen vervolgen stelt u enkel dat hij hun telefoonnummer heeft en hen betaalt, de politie zou zo goed als alles tegen betaling doen (gehoorverslag CGVS p.16-17). Hieruit komt duidelijk naar voren dat de problemen die u aanhaalt puur van familiale aard zijn. De eventuele problemen die hieruit zouden kunnen

voortvloeien ten opzichte van uw persoon kunnen dan ook niet als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden beschouwd en behoeven als dusdanig geen internationale bescherming.

U verklaart daarnaast eveneens te vrezen voor uw oom aan moederszijde van wie u geld en het paspoort heeft gestolen om naar Europa te reizen (gehoorverslag CGVS p.10). Ook dit feit is een gegeven dat niet ressorteert onder de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie. Het betreft namelijk louter een conflict tussen u en uw oom waarvoor beroep dient te worden gedaan op de plaatselijke autoriteiten om dit te beslechten. Om deze reden kan allerminst beroep worden gedaan op internationale bescherming. Bovendien werd hierboven reeds aangehaald dat er ernstige vragen kunnen worden gesteld bij het feit dat u dit geld en paspoort zou hebben gestolen om op die manier uw land van herkomst te verlaten.

Wat betreft de problemen die u aanhaalt omwille van de zwangerschap van uw vriendin, ook dit geeft geen aanleiding tot een erkenning tot vluchteling in de zin van de Conventie van Genève aangezien u er niet in slaagt deze vrees aannemelijk te maken. Deze vrees is namelijk puur hypothetisch te noemen. U verklaart te vrezen problemen te krijgen met de broers van uw vriendin omdat u haar leven zou hebben verspild door haar zwanger te maken terwijl het omwille van jullie verschillende sociale klasse niet mogelijk is met elkaar te huwen (gehoorverslag CGVS p.18). Echter, u verklaart eveneens dat, buiten twee van uw vrienden, niemand op de hoogte is van jullie relatie, laat staan dat bij uw vertrek geweten was dat zij zwanger is van u (gehoorverslag CGVS p.8 en p.19). U verklaart nog geen problemen te hebben gekend met haar broer maar dat hij kwaad zal zijn en zal dreigen u te doden (gehoorverslag CGVS p.18). Aangezien nog niemand van haar zwangerschap op de hoogte is en u louter aangeeft een dergelijke reactie van haar broer te verwachten zonder nog maar enige problemen met hem te hebben gekend kan bezwaarlijk worden aangenomen dat u op basis van een gegronde vrees voor vervolging het land heeft verlaten. De vrees die u aanhaalt is louter en alleen een veronderstelling van wat zou kunnen gebeuren zonder hier enige concrete aanwijzingen voor te hebben. Uw vrees voor vervolging kan dan ook allerminst als aangetoond worden beschouwd.

U beroept zich enkel op de culturele tradities om aan te geven dat u dergelijke problemen zou hebben zonder hiervoor enige concrete aanwijzingen te hebben ondervonden. Uit informatie beschikbaar bij het Commissariaatgeneraal toegevoegd aan het administratief dossier (Gambia Information site – Class structure and caste system in Gambia) blijkt weliswaar dat het niet gebruikelijk is dat leden van deze verschillende sociale klassen met elkaar huwen, hieruit blijkt niet dat een relatie tussen beiden klassen consequent in die mate voor problemen zorgt dat dit beschouwd kan worden als een reële vrees voor vervolging. U geeft daarbij zelf aan dat het aanvaard wordt dat leden van de verschillende klassen 'samen spelen' maar niet dat zij huwen (gehoorverslag CGVS p.8). U verklaart daarenboven na uw vertrek geen contact meer te hebben gehad met uw vriendin (gehoorverslag CGVS p.11) maar u blijft voor haar geen problemen te verwachten. Wanneer wordt gepolst naar de gevolgen van deze zwangerschap voor uw vriendin geeft u aan dat haar ouders de verantwoordelijkheid zullen opnemen en zij het kind, wanneer het oud genoeg is, aan uw familie zullen overlaten (gehoorverslag CGVS p.19). Hieruit blijkt evenmin dat u verwacht dat haar of uw familie op een dergelijke drastische manier zullen reageren dat dit een vrees voor vervolging in uw hoofd zou kunnen uitmaken. Bovendien geeft u wanneer gevraagd wordt naar de broers en zussen van F. enkel aan dat zij één broer heeft maar dat deze slechts twee jaar oud is (gehoorverslag CGVS p.8-9). Verder in het gehoor blijkt u echter te vrezen voor haar halfbroer N. (gehoorverslag CGVS p.13). Indien u al enige vrees zou koesteren lijkt het weinig aannemelijk dat u haar familielid van wie een vrees zou uitgaan niet zou vermelden wanneer wordt gevraagd naar haar broers en zussen. Het gegeven dat u er niet in slaagt uw vrees ten opzichte van de familie van F. concreet aan te tonen en dat u zelfs wanneer over de familie van F. wordt gepraat u uw vervolger niet zou bij naam noemen, zorgt er voor dat er geen geloof wordt gehecht aan uw verklaring vervolging te zullen ondergaan in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst.

Daarnaast houdt, in geval er al enig geloof zou worden gehecht aan uw vrees voor vervolging wat in deze niet het geval is, niets u tegen om bij mogelijke dreigementen van uw schoonbroer bescherming te zoeken bij de lokale autoriteiten. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u in desbetreffend geval zelf tot een hogere sociale klasse behoort dan uw vermeende vervolger, zodoende is het niet onwaarschijnlijk aan te nemen dat u wel degelijk op deze bescherming beroep zou kunnen doen. Wanneer u daarnaast de mogelijkheid wordt aangereikt zich elders in Gambia te vestigen om zo aan een mogelijke vervolging te ontkomen, kan u enkel aangeven dat Gambia een klein land is en zij u zullen weten op te sporen (gehoorverslag CGVS p.19). Ook dit kan louter worden beschouwd als een veronderstelling, nergens uit uw verklaringen blijkt namelijk dat concrete stappen worden ondernomen om u te lokaliseren.

Hieruit volgt dan ook dat het niet aannemelijk wordt bevonden dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit vrees voor de broer van uw vriendin, noch dat u om deze reden enige vervolging zou dienen te vrezen bij een terugkeer naar Gambia."

“Ter volledigheid wordt er op gewezen dat u bij uw onthaal in het transitcentrum van Caricole vermeldde asiel aan te vragen omwille van uw seksuele geaardheid (werkfiche kandidaat politiek vluchteling dd 09.05.2017). Nergens tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal herhaalt u deze vrees. Meer nog, u ontkent dit ooit te hebben aangegeven (gehoorverslag CGVS p.20). U verklaart slechts één relatie te hebben gehad, namelijk met F. (gehoorverslag CGVS p.10), om geen andere redenen dan de erfenis en de diefstal problemen te kennen met uw familie (gehoorverslag CGVS p.17 en p.19) en ook in het algemeen geen andere problemen te hebben gekend in uw land van herkomst (gehoorverslag CGVS p.19). Aangezien u deze vrees niet meer aanhaalt is het dan ook niet aannemelijk dat u omwille van uw geaardheid enige vrees zou koesteren.”

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoekers betoog in het verzoekschrift evenmin heeft aangetoond dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade als bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De motivering van de bestreden beslissing is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen:

“Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft geenszins aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofde om deze reden een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, in casu Gambia. U baseert deze vrees namelijk op dezelfde feiten. Waar uw vrees voor de broer van uw vriendin ongeloofwaardig werd bevonden kunnen ook de problemen die u zou gekend hebben met uw oom omwille van de erfenistwist niet beschouwd worden als een risico op ernstige schade. Er kan namelijk ook op dit vlak sterk getwijfeld worden aan uw verklaringen om deze reden enige problemen te zullen kennen.

Vooreerst is uw kennis over de situatie omtrent deze erfenis en de problemen die hieruit zouden kunnen voortvloeien zo gebrekkig dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring op dit vlak problemen te hebben gekend. U verklaart dat uw oom de volledige erfenis van uw vader wil controleren. U verklaart te vrezen dat hij de eigendomsdocumenten op zijn naam zal zetten (gehoorverslag CGVS p.14). U weet echter niet of hij al enige stappen heeft ondernomen om deze documenten aan te passen. U verklaart dat deze documenten in bezit van uw oom zijn maar weet niet hoe de erfenis precies werd geregeld na het overlijden van uw vader, u kan enkel aangeven dat uw oom u en uw broer en zus geen geld wou geven (gehoorverslag CGVS p.15). Dat u niet op de hoogte bent van de stand van deze erfenis op het moment van uw vertrek uit het land schaadt uw geloofwaardigheid dat u omwille van deze erfenis het land zou hebben verlaten ernstig. Indien dit de reden voor uw vertrek uit het land uitmaakt kan op zijn minst verwacht worden dat u zicht heeft op de situatie waarin u op dat moment verkeert. U verklaart verder dat uw oom gemakkelijk de procedure kan starten om de documenten op zijn naam te laten zetten. Het zou volgens u gemakkelijk zijn om iemand te betalen zodat deze eigendommen op zijn naam komen te staan (gehoorverslag CGVS p.15). U verklaart dat hij daar uw toestemming niet voor nodig heeft (gehoorverslag CGVS p.16). U bent echter niet op de hoogte of hij hier al dan niet enige stappen toe heeft ondernomen (gehoorverslag CGVS p.15). Uw verklaringen omtrent het gemak waarmee uw oom zich deze eigendommen zou kunnen toe-eigenen en uw onwetendheid over het feit of hij hier al dan niet al stappen toe heeft ondernomen zorgt ervoor dat het uiterst weinig geloofwaardig is dat uw oom u daadwerkelijk omwille van deze erfenis naar het leven zou staan. Aangezien hij zonder enige moeite zich deze eigendommen zou kunnen toe-eigenen wordt er niet ingezien om welke reden hij u zou dienen te bedreigen. Bovendien verklaart u evenmin te weten of uw oom al dan niet al een marabou heeft gecontacteerd zodat u kwaad kan worden berokkend (gehoorverslag CGVS p.13). Ook deze onwetendheid schaadt uw geloofwaardigheid als zou uw oom concrete stappen ondernemen om u uit de weg te ruimen. Hieruit volgt dat er geen enkel geloof wordt gehecht aan uw verklaringen problemen te zullen met uw oom omwille van deze erfenis.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet

op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend."

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad merkt op dat er echter geen concrete elementen voorhanden zijn die wijzen op een dergelijk risico.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizendzeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. VAN CAMP